

Отъ заранѣта небето бѣше чисто и ясно. Слънцето весело изгрѣ и прѣпече. Неда раздигнѣ леглата, измете кѣщата, а послѣ си взе хлѣбъ и чорапа, па отиде въ градината при пчелитѣ. Тамъ тя седнѣ подъ люлеката и съ пѣсня наченѣ да плете. Слѣдъ малко дойде при неѣ и съсѣдката ѣ Станка. Двѣтѣ дружки подъ люлеката прѣ-карахѣ дълго врѣме въ работа, пѣсни, прикаски и смѣхъ, а пчелицитѣ излизахѣ отъ кошаритѣ си, като мѣгла се бѣркахѣ и весело играехѣ прѣдъ тѣхъ. Нѣкои пѣкъ пчелици бѣрзо отли-тахѣ нѣкъдѣ и, когато се връщахѣ, крачката имъ бѣхѣ отрупани съ жълтъ прашецъ

Минѣ пладня. Слънцето наченѣ да се на-вежда къмъ западъ. А ей зададе се единъ черенъ облакъ. Загърмѣ, затрѣщѣ, скоро прѣбули се небето и едри капки дѣждъ силно западахѣ на земята. Пчелицитѣ се прибрахѣ въ кошаринитѣ си и момичетата отърцахѣ сѣко дома си. Неда се досѣти, че трѣбва фасулъ да вари и при-бѣрза буенъ огънъ да накладе. Тя не знаеше, горката, че кога има гѣрмотевица надъ селото, не бива огънъ да се кладе. Не бива, защото отъ огневата топлина въздуха надъ куминя се стоп-люва и става по-рѣдѣкъ, а по такъвъ въздухъ много лесно пада грѣма право въ коминя. Огъня се разгорѣ. Силенъ дѣждъ заваля, а отъ грѣмо-тевипата дори земята се потърсваше. Неда за-несе гѣрнето съ фасулъ да го постави на огъня. Изведнѣжъ трѣснѣ, грѣмъ паднѣ и Неда се слупи на страна безъ да свари охъ да каже . . .

Облакътъ изминѣ, небето се избистри и слѣдъ два часа Нединитѣ родители си дойдохѣ. Ахъ, какъвъ ужасъ бѣ за тѣхъ, като видѣхѣ ми-лото си чедо мъртво и почернѣло като кюмюръ!